

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 31.

Z KRAKOWA DNIA 18 KWIETNIA 1821 ROKU WE SRODE

Z Warszawy d. 10 Kwietnia.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KROLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c.
Xiążę NAMIESTNIK Królewski
w Nadzre Stanu.

Gdy jest przyzwolitem, aby i żydzi jak inne klasy mieszkańców mieli stałe nazwiska, do czego już Rząd Pruski w roku 1797 pod datą 17 Kwietnia wydał stosowne urządzenie, na przełożenie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi stanowiąmy co następuje.

Artykuł 1. Każdy żyd w Królestwie Polskiem zamieszkały winien w przeciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszey ustawy deklarować i udowodnić spisami ludności przed urzędem publicznym sworo imię i nazwisko, jakich dotąd używał, i te same nadal używać nie używać będzie we wszystkich interesach wraz z potomkami swemi w wszelkiego stopnia, to również ściąga się i do wdów tegoż wyzowania, niemniej niewiast rozwiedzionych, niesameznych, lub w separacyi będących. Ktokolwiek zaś z nich

dotąd imienia i nazwiska stałego nie miał, lub udowodnić nie może, powinien oswiadczyć, jakim odąd przyjąć i nadal używać będzie.

Art: 2. Deklaracye takowe składane będą protokółarnie w mieście Warszawie i w miastach muncypalnych przed Prezydentami, w innych zaś miastach tudzież z wsiów przed Kommissarzami Obwodowemi.

Art: 3. Na wpisywanie podobnych deklaracyi będą osobne księgi oprawniey i zarafowane, które służyć mają raz na zawsze jako stały dowód nazwisk żydow skich jako środek kontrolli w razie pre-stąpienia.

Art: 4. Po przyjęciu deklaracyi każdego żyda, będzie mu wydane z ręki urzędowe świadectwo, takiegoż wolno mu jest używać nazwiska, formę tych świadectw przepisze Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Art: 5. Po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia niniejszey uchwały, nie będzie nigdzie przyjęty żaden akt n-rzędowy z żydem ani z żydówką, jeśli nie okażą właściwemu urzędowi swin-

dectwa, o którym w powyższym artykule jest mowa.

Do przestrzegania tego przepisu są obowiązani wszyscy Urzędnicy krajowi pod odpowiedzialnością.

Art: 6. Przełożeni tak dotąd nazwanych kahałów obowiązani są w swoich gminach dopilnować, aby każdy żyd w czasie artykułem iwszym oznaczonym złożył deklaracją swego nazwiska i pozyskał na to świadectwo. Gdyby bowiem w przyszłości dopuścić się takowego nadużycia, które z nieposiadania takowego świadectwa pochodzicby miało, w ten czas, nietylko on sam, lecz i gmina podlegać będą odpowiedzialności.

Art: 7. Dopełnienie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, wszystkim Komisyonom Rządowym polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney d. 27 Marca 1821 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policji

(podp:) *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Jen: Brygady
(podp:) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem:

Minister Sprawiedliwości

(podpisano) *M. Radeni.*

W Zastępstwie Sekr: Jen: Szef Bióra,
Antoni Podbielski.

Z *Petersburga* d. 1° Marca d. k.

W Ukazach J. C. M. do Rządzącego
Senatu wyrażono.

D. 10go Lutego d. k. Chcąc okazać

nowe zachęcenie dla przemysłu wiernych poddanych naszych, ku pomnożeniu wyrobku rękodziel w fabrykach bawełnianych i iedwabnych, również dla zachęcenia do rozmnożenia winnic w południowych Guberniach Państwa, tudzież wyrabiania z winogron i innych owoców różnego rodzaju napoiów, uznałismy za dobrą, zrobić niejakie podwyższenie pobieranych podług taryfły od zagranicznych tego rodzaju produktów wewnętrznych, albo konsumpcyjnych poszlin. Łącząc do tego umiarkowane podwyższenie poszliny wewnętrzney od kawy i cukru, rozkazujemy od pomienionych wyżej towarów zagranicznych pobierać na tamożniach wewnętrznych czyli konsumpcyjnych poszliny, podług potwierdzonego przez nas spisu, tu przyłączonego.

Teyże daty. Dla zachęcenia handlu na iarmarkach Warszawskich Ukazem z dnia 3 Października 1819 roku rozkazano od wszystkich zagranicznych towarów, przewożonych z ich iarmarków w granice Państwa, w przeciągu trzech lat od 1go Stycznia 1820 r. robić odstępne z ustanowioney w taryfje poszliny, przy tey opłacie w Warszawie na główney Rossyyskiej tamożni, po dziesięć kopiejek od rubla poszlinnego. Teraz, podwyższywszy Ukazem naszym dzisiejszego dnia wydanym, wewnętrzną poszlinę od niektórych towarów zagranicznych, rozkazujemy od tych towarów, przywożonych w granice Państwa z iarmarków wyżej pomienionych, przy opłacie w Warszawie poszlin, odstępować zamiast dziesięciu po dwadzieścia procentów od rubla poszlinnego.

Z *Paryżu* d. 31 Marca.

D. 7 b. m. izba Deputowanych roztrząsała wniosek Jenerala Foy, ażeby

przeznaczone budżetem pieniądze pomie-
dzy Ministerstwa i rozporządzenia Królew-
skie nakazujące wypłaty nad uchwalony
przez izby kredyt umieszczane na przy-
szłość były w dzienniku praw. Lecz wnio-
sek ten, równie jak drugi: ażeby na przy-
szłość nie kupowano na skarb żadney wła-
sności, iak tylko na mocy ustawy. Odpo-
wiedziano szczególnie Jenerałowi Foy,
że gdy Ministrowie potrzebować będą do-
mów, tedy muszą ich kazać stawiać, ie-
żeli im nie będzie wolno ich kupować, że
dotychczasowe zakupy dla budowy dróg
i mostów, tudzież wojska są nader dla
kraju użyteczne, a nawet okrzykiwie ku-
pno pałacu Wagram, gdyż umieszczone
jest w nim dogodnie Ministerstwo spraw
wewnętrznych. Jenerał Foy mięszając do
tych sporów podług swojego zwyczaju po-
lityczne przedmioty, mowil między ino-
mi: Mog bym także oskarżyć Ministrów
o zdradę przeciw krajowi, ponieważ nale-
żeli do ułożonego w Opawie i Laybach
spisku. (Mocne szemranie.) Hr. Castel-
Bajac zapewniał przeciwnie: iż raczby
zarzucićby Ministrora można, że wcale do
układów w Laybach, &c. nie należeli, i
że nie starali się okazać Europe, iż Rząd
Francuzki użyje wszystkich w jego mocy
będących sposobów dla utrzymania pra-
wności i społecznego porządku. Wielu li-
beralistów, a między i nimi P. Corcelles
oświadczyli przy tej okazji, iż sądzą,
że nie wszystko jeszcze w Neapolu jest u-
kolezzone!

Gazeta Francyi donosi: że w kraju
Medyolańskim uwięziono wielu do rewol-
ucyi wpływających Węglarzów, którzy
mają być pod sąd wojskowy oddane-
mi.

Nadzwyczajne od niedawnego czasu

spadanie i podnoszenie się papierów rządow-
wych łączyć się może wielu bankructw.

W Grenoble panuje największa spo-
koyność i ogłoszenie tego miasta w stanie
obłężenia cofnionem zostało.

Pisma tutejsze wyrażają swoje zadzi-
wienie, że anarchiczna konstytucya roku
1791 została w wielu drukarniach wydru-
kowana i w tym właśnie czasie, kiedy w
Grenoble zaszło zaburzenie, po Xięgar-
niach na sprzedarz wystawioną została.
Mowią także, iż ta konstytucya w Bre-
tońskim języku wydrukowaną i do tam-
tejszych okolic rozestaną została. W Lille
poprzyklepane także były buntownicze kart-
ki, w których wzywano do zaprowadzenia
konstytucyi Hiszpańskiej, zawdzięcia
trzech kolorowej kokardy, &c.

Podług aktu oskarżenia przeciw spi-
skowym d. 19 Sierpnia planem ich było u-
prowadzić z Austrii Napoleona zgo i osa-
dzić na tronie Francuzkiem jako Cesarza.
Na czas zaś jego małoletności Xcia Beau-
harnais Eugeniusza ustanowić Rejentem
państwa. Posłano do tego Xcia do Min-
chen byłego ordynansowego officera Du-
moulin zią propezycją; ale odpowie-
dział, iż ona wcale Bawarskiemu Xciu
nie przystoi.

Onegdaj odbył Król radę, na której
znajdowali się wszyscy Ministrowie sta-
nu.

P. Pont-Carré, sekretarz poselswa
naszego w Petersburgu, który za Cesa-
rzem Alexandrem do Opawy i do Lay-
bach polechał, przybył tu iako nadwy-
czajny goniec. Jest tu także oczekiwany
nasz Posel w Berlinie, Margt. Chateau-
briand. Słychać daley, że przybył tu
W. Podkomorzy Rossyyski Xze Narisz-
kin mieć ma ważne zlecenie do rządu na-

szege.

P. Bignon wydał znane swolo pismo o sprawach Neapolu na wyraźne żądanie byłego Ministra Neapolitańskiego Xcia Campachiaro.

Z Londynu d. 30 Marca.

Lord Ellenborough wnosząc d. 27 b. m. w wyższej izbie, aby Anglii była pośredniczką między Austrią i Neapolem, wyraził między innymi: Jakkolwiek bądź myślę o polityce i postępowaniu Austrii, wstrzymuję się jednak od wszelkich uszczypliwych wyrazów przeciw temu Dworowi. Wiadomości temu Cesarzowi wiele wdzięczności, bo był zawsze wernym sprzymierzeńcem Anglii, i gdy byliśmy od Francji wyłączeni zagrożeniami, użyła Austrija wszystkich swoich sił, dla przeszkodzenia temu zamysłowi. Nigdy niezapomnę, że w r. 1813 doznaliśmy wielkiej od tego kraju pomocy, i że przyłożył się do zwyciężkiego wyciszczenia sprzymierzeńców do Paryża. Te dobre względem Austrii moje uczucia, powodują mnie do przeszenia was, Panowie, aby podać temu krajowi sposobność do wycofania się z honorem z teraźniejszej wojny. Tu mówił zacy Lord o Piemontczykach, jako najodważniejszym i najkaralejszym woysku w Europie, którzy łączą się pewnie z Genuńczykami; rozbił dalek następności tej wojny, mówił o możliwości wtargnięcia Francuzów do Lombardyi, o powstaniu wszystkich Niemców, i t. d. i wystawił tę wojnę nader niebezpieczną. Nagwał bardzo, iż zabroniono ludowi Angielskiemu należenia do teraźniejszej wojny, przekonany będąc, iż żeby nie ten zakaz dopieszylby każdy dla dopomagania Włochom, po jakkolwiek bądź są uczucia

rzędu względem nich, lud Angielski zawsze im sprzyja. — Hr. Aberdeen sprzeciwiał się temu wnioskowi, twierdząc, że Anglija nie może się wcale mieszać do spraw Króla Ferdynanda i jego ludu, i że tem ściślejszą zachować powinna neutralność, ażeby wczasie, jeżeliby tego uznała potrzebę, z większą powagą i siłą wmięszać się mogła do spraw stron walczących. Wniosek Lorda Ellenborough został bez głosowania nawet odrzucony.

P. Peel w ogólnym wydziale niższej izby, która trudni się ciągle jeszcze bilem względem praw Katolików, popierał d. 27 swój wniosek, aby wyłączeni byli od urzędów tajnych radców i sędziowskich. Użył całej swej wymowy dla przekonania izby, iak nie zgodnem byłoby z zasadami religii Katolickiej, gdyby Katolik w rządzie Protestanckim wyrokować miał lub Królowi radzić. Między innymi rzucił pytanie: Jakżeby Katolik będąc Ministrem spraw wewnętrznych, gdyby w gabinecie rzecz była o edukowaniu Królewskich dzieci, mógł radzić protestancką edukacją, która sprzeciwia się jego religii i sumoieniom?

P. Newport: Przywiedziony przez zacy Mowcę dowod upada już sam przez siebie, ponieważ wielu członków Szkockiego kościoła byli i są jeszcze tajnymi radcami; niesłuszny zatem wniosek, ażeby, ponieważ Król i Królowa tego kraju niewyznają Rzymko-Katolickiej Religii, Ministrami i radcami mogli tylko być Protestanci. Jedynym wypadkiem w konstytucyi Angielskiej jest, iż gdyby Król pragnął religią Katolicką, na ówczas utracił koronę. Nie jest także zaszczytem dla naszego Protestanckiego kraju, że ciągle tyle okazuje się nietolerownym, cho-

inne Katolickie kraje dają mu przykład tak oświeconey liberalności. Zagranicą różność religii nie czyni żadney ohydneey różnicy, i zastanowienia rzeczogonna, iż w tej chwili mamy przy naszym Dworze Protestanckiego posła od Księstwa Bawaryi, i Katolickiego od Protestanckiego kraju. Co większa, słyszałem nawet, że ostatni król zamysła odwołać dotychczasowego posła swojego, a przysłać na jego miejsce Angielskiego Katolika, który w własnym kraju wyłączony był od wszelkiego urzędu, a w obcym znalazł zaszczytne umieszczenie.

Lord Castlereagh nie upatrywał najmniejszego niebezpieczeństwa dla kraju, chociaż Katolicy przypuszczonemi będą do najwyższych w kraju godności, i sądził, iż P. Peel zadatko postąpił, wystawiając sobie, że rząd stać się kiedyś może katolickim, i że kraj wstrząsnionym zostanie, skoro Katolikom do wszystkich urzędów prawo przyznanem zostanie. — Przy głosowaniu wniosek P. Peel większością 19 głosów, a warunek P. Goulborn, ażeby Katolicy od administracyi w Indiach wyłączeni byli, większością 34 głosów zostały odrzucone. — D. 28 była rzecz o przysiędze, którą duchowieństwo Katolickie dla bezpieczeństwa kraju wykonać powinno, a ta zawiera warunek, iż związek jego z Stolicą Rzymską nie ma być na szkodę kraju.

Lord Castlereagh: Nie mogę pojąć jak można wątpić o takowym warunku przysięgi, który Bułą r. 1813 jest dozwolony. Jestem o tem od najwyższej władzy zapewniony i gdy to mówię zdaje mi się, jak gdybym widział za sobą Papieża. (Śmiech powszechny, ponieważ stał własnie za nim P. Peel.) — Powyższy waru-

nek został bez głosowania przyjęty i uchwalono, iż Xięża Katolicy nie mogą być członkami izby niższej. D. 2 kwietnia będzie bill po trzeci raz odczytany.

Wczoraj wniosek P. Hume w niższej izbie o złożeniu papierów, z których izba powziąwszy mogła wiadomość, ile uwięzienie Napoleona na wyspie S. Heleny kraj kosztuje, i rzekł: Jeżeli Napoleon koniecznie na dal ma być pozbawionym wolności, tedy nastąpić to powinno przynajmniej w dziesiątey części mniej niżeli dotąd kosztowało. W r. 1819 wydano na to 493,674 Fs. (Funt szterlingów rachując 40 Złp.) Sądząc więc, iż i inne Mocarstwa przykładać się powinny w stosowney części do tego kosztu.

P. Robert Wilson: Korzystam z pierwszey tej okoliczności do protestowania się najuroczyściej przeciw dalszemu więzieniu Napoleona. (Śmiech powszechny z strony Ministrowskiej.) Niechay się ci Panowie śmiać (mówił dalej) ja jednak wyrażam uczucia każdego słusznego, ludzkiego i wspaniałomyślnego Europejczyka. (Znowu śmiech.) Przy uwięzieniu znakomitego tego Męża, nie widzę jak tylko wstyd, złamanie dobrej wiary i skażenie charakteru kraju naszego. Oddał on się dobrowolnie pod opiekę Anglii; lecz ufność jego w wspaniałomyślności Angielskiej, wynagrodzoną została zamknięciem na skałę, gdzie podlega niesłychanym zniewagom! Oddzielony będąc od swey rodziny, a nawet dziecka, pozbawiony jest wszelkiej domowey pociechy. Dowiedzianą jest rzeczą, iż Napoleon byłby uszedł i okręt Amerykański byłby go pewnie do wspaniałomyślniejszego zawiozł narodu; lecz on zaufał szlachetności Angielskiej, czego teraz żałować ma przyczynę, i gdy

kraj, którego nosił berło, którego chwata, szczęście i interes tak blisko z jego sławą są połączone, odzyska kiedy prawdziwą swoją wolność, nie dopuści nigdy, aby bohater, który niegdy z jego wyboru był jego Monarchą, na od ludocy i ogotoconey ze wszystkiego skale życie swoje zakończył. Czy sam postąpienia z tym Mężem, jako więźniem był już krzyżującym o zemstę do Nieba, a dopieroż rozdzielnie go z jego rodziną. Oddał się w moc Angielską, iak niegdy Mitridat pod Rzymstą, i użyć może w terażniejszy czasie słów owego Monarchy: *Non sum remissus ad te sed reversus: vel, si non credis, dimitte et quaere.*

P. Goulbouro: Waleczny Jenerał twierdzi, iż Bonaparte przeszedł do nas iak Mitridat do Rzymian; lecz Bonaparte mowi sam: " że przechodzi do nas iak Temistoklas do Persów.,,

P. Hutchinson, idąc za śladem P. Wilson, negował najżywiej postępowanie z Napoleonem, mowił uszczypliwie przeciw sprzymierzonym Monarchom i twierdził, iż Bonaparte nie był nigdy tyle niebezpiecznym dla wolności ludów, ani nie poczynił tyle niesłychanych czynów, ile inni Monarchowie.

P. Croker bronił postępowania rządu Angielskiego względem Napoleona, i twierdził, iż nie rzucił się dobrowolnie na tano Anglii, ale dopiero po zleżoney radzie, gdy mu żadał sposobność do ucieczki nie pozostała. — Waiosok P. Hume został przyięty.

Gazeta Goniec czyni nad wczorajszą mową P. Wilson w niższej izbie względem Bonapartego następującą uwagę: " P. Hume waiosł o złożenie pewoych papierów tyczących się kosztów utrzymania

niawięźnia na wyspie S. Heleny. P. Wilson korzystając z tey okoliczności protestował się uroczyście przeciw tego uwięzieniu, na co rośmiała się izba. Zaczny Jenerał zapuścił się potem w wysokie pochwały poważnego więźnia na wyspie S. Heleny, i wyraził nadzieję, iż gdyby kiedy Francya odzyskała prawdziwą wolność, (utracila ją więc, iak się domyślać musimy, skoro Bonaparte, ten niewątpliwy przyjaciel wolności, zniknął z sceny świata) nie dopuści, aby ten bohater, przyjaciel ludzi, sprawca wszystkiego dobrego i użytecznego, Monarcha tey wyboru, do którego wszystkie Francuzów serca biłą, zakończyć miał życie na tey pustey skale. My iednak sądziemy, iż Anglia w przed utracić musi swoją wolność, niżeli ow bohater wyjść potrafi z pustey wyspy.,,

Szykowny w pisaniu Anglik nazwiskiem James Beedell napisał czytelnie w obwodzie pieniądza sześć pencowego oyczenasz, wierzę, 100 i 134 Psalm, szostę, 7me i 8me przykazanie, swoje nazwisko, rok i dzień, co wszystko 1931 zgłosek wynosi bez najmniejszego skrócenia.

Żona P. Plunkett, któremu ujęcie się za sprawą Katolików wielką czyni sławę, umarł niedawno, i odjechał do Dublina.

Gdy Katolicy Irlandscy odzyskają teraz swoje prawa i swobody, o które tyś lokrotnie Parlament nadaremnie błagał, przeto Król za swoim do Dublina przybyciem będzie z tem większą radością przyięty.

Podług ostatnich doniesień z Lima Wiskrół tamtejszy wydał kilkadziesiąt odezw zachęcających do waleczney obrony kraju i stołecy. Lic bę woyska Królewskiego podają do 10,000 ludzi, a napar-

dających Chilijczyków zaledwo połowę. Rząd w Lima wyznaczył oprócz tego nagrody za zwalczanie Lorda Cochrane i San Martin, którzy nazwanemi są rozbójnikami morskimi, i te nagrody rozciągnięte nawet są na wdowy i sieroty poległych. — Prywatne zaś dobieżenia opiewają, że Wicekról rozpoczął w Pisco układy z San Martin, i oświadczył wynagrodzić koszta wyprawy byle on przyłożył się do przyłączenia konstytucyi Hiszpańskiej w Chili. Sądzą więc, iż nastąpi ugoda i zawieszenie oręża na wzór ugody między Morillo i Bolivarem, mocą której niepodległość Rzeszpy Chili tymczasowo uznana zostanie.

Z Jassy d. 19 Marca.

Kże Ipsylanty wyruszył ząd z dobrze uzbrojonym korpusem wojska, który podają do 20,000 Arnautów, Multanów i Greków, mającym 5 dział. Uzbrojenia czynione tu są przez pozostałego Xcia Suzzo z największym pośpiechem, i jeżeli pieniądze uważanemi być mogą jako główny sposób wojowania, tedy znajdują się ich podostatkiem. Panuje tu teraz zupełna spokojność; liczbę poległych w pierwszym zapale ludu Turków podają do 40 największy ubogiej klasy ludzi, którzy trudnili się naprawianiem szalów. Znajdujący się w Boduzani Turcy uciekli w granice Rosyjskie.

Kże Ipsylanty przy odciągnięciu ząd wydał następującą odezwę:

"Powstańcie! Powstańcie za wiarę i oycyznę! Grecy wybiła godzina! Od dawnego czasu ludy Europejskie walczą za swoje siedliska i wolność; wzywają was do naśladowania, a stałe się wolne mi, staraia się utrzymać wszystkiemi siłami tę wolność, jako najwyższe dobro.

Nasi przyjaciele i bracia Serwianie, Sulioci i Bosnianie stoją w gotowości do boju, a cały Epir, który również jest zapalony, oczekuje tylko naszego uzbrojenia. Europa patrzy z niechęcią na długą naszą nieczynność: niechaj całą Grecyją jedna łączy woła. — Odgłos bębna i szereg oręża wzywają was do boju; Europa oczekuje od was cudów waleczności; tyrani nasi drżą i zabierają się do ucieczki. — Oświecone ludy Europy, jakkolwiek trudnią się utrzymaniem własnego dobra, przekonane jednak o prawności naszych zamiarów i znając cnoty naszych przodków pragną wolności Grecyi. — Okażmy się walecznemi jak nasi przodkowie, a mieć możemy nadzieję, że i inne ludy przez miłość wolności do nas się przyłączą. — Zgromadźcie się więc przyjaciele; potężne Mocarstwo wesprze nasze prawa. — Teraz jesteście wzgardzonymi i zhańbionymi, każdy odwraca się od was i nie sądzą was być godnymi wolności; ale skoro się w jednym duchu zjednoczycie, ktoż potrafi się mężney waszey siły oprzeć? niedołężne i słabe tylko niewieściuchy przeciw wam wystąpią. — Doświadczeni wodzowie pochwalają nasze przedsięwzięcie; mężni i odważni Grecy tworzą więc własne wasze hufce, występujcie, pokażcie się w patrijotycznych legiionach i obalcie dawny kolos despotyzmu. Za odgłosem waszych trąb poydą mieszkańcy Jonii i Egejskiego morza; spokojne okręty waszych trudniących się handlem braci z wami walczyć będą i we wszystkich portach przygotują śmierć dla tyranów. Któryż Grek stanie się na głos swojej oycyzny nieczynnym! Przyjaciel Cezara pokazał skrawione zwłoki zamordowanego wład-

cy i cały Rzym powstał przeciw zabójcom. Wam okazuje oczywista swoje rany i wzywa z płaczem pomocy swych dzieci! cóż w takim razie uczynicie Grecy? Przyjaciele i Patrioci! Samo Niebo ubolewa nad naszym głębokim upadkiem i pochwała nasze przedsięwzięcie. Lecz biada nam, jeżeli dla naszego szczęścia i naszej wolności nie uczynimy największego natężenia! Na ówczas tyran stanie się dziakim, doznamy większych nieszczęść, wszystek ucisk srożej dokuczać nam będzie. — Podnieście tylko wasz wzrok Koledzy! spojrzycie na położenia godny wasz stan, na znieważone wasze Świątynie, na córki wasze będące ofiarą lubieżności barbarzyńców, na zrujnowane wasze domy, na spustoszone wasze pola i na was samych jako nieszczęśliwych niewolników. Nie jestże już czas zrzucić to nieznośne iarżmo i oswobodzić ojczyznę? — Porzucicie, co jest niegreckiego, wywieście chorągwie, połóżcie Krzyż święty, a wszędzie zwyciężycie, i ojczyznę i religią od zniewagi bezbożnych uratujecie. Któryż z was, Grecy! nie zechce ochoczo wydobyć ojczyzny z kajdan? Niechaj zgromadzi się lud i walczy w tak chwalebnym celu. Lecz nadewszystko panować powinna iedność ducha: bogaci z pomiędzy was poświęcić muszą część swolego majątku, duchowni nauką i przykładem zachęcać lud do męstwa, a będące w służbie zagranicznej cywilne i wojskowe osoby złożone powinny swoje urzędy pod jakim bądź zostać rządem. Wszyscy przykładem się musicie do wielkiego celu i wyptacie dawny dług ojczyźnie. Wszyscy jak na szlachetnych mężów przystoi, musicie się najszybciej uzbroić, a ja wam niebawne

przyrzekam zwycięstwo i towarzyszące mu szczęście. Wystawcie na przeciw owym niewieściuchom, owym naiemnikom odważny lud i okażcie się prawdziwymi potomkami dawnych bohaterów. Świadkiem waszej walki będzie Hiszpania, która nappierwey największe wojsko tyraństwa zwyciężyła. — Połączenie współobywateli za Boga i prawa pod postuszeństwem wodzów, wyciąga wprawdzie odwagi i wytrwałości, ale zwycięstwo tem jest pewniejsze, i bohaterkie nasze skronia uwieńczy laurami chwały; wystawi miłośność naszą do ojczyzny w nappięknieszem świetle i imiona nasze w rocznikach nieśmiertelności poda za wzór następnemu pokoleniu. Ojczyzna wynadgrzeździ postusząnych i prawem swoim dzieciom przyzna zaszczyty i chwałę; lecz nieposłusznym ukarze i wypędzi, jako mięszkańców Azyatyckich i imiona ich, jako zdrajców wyklnie aż do nappóźniejszych potomków. — Wzywam was na nowo, powstańcie Mężo! powstańcie odważni Grecy! Oswobodźmy skołatana naszą ojczyznę. Pomiędzy Macedonią i Termopilami wytchniemy nasz obóz. Prowadzić będziemy wojnę pomiędzy grabami naszych przodków, tam, gdzie w obronie wolności polegli. Krew tyranów pogodzić z nami musi cienie Epaminonda i Trasibula, którzy go tyranów wypędzili, cienie Armodiusa i Aristogitona, którzy zwalili iarżmo Pisistrata, Timoleona, który przywrócił wolność Koryntowi i Syrakusie, a nadewszystko cienie Miltiadesa, Temistoklesa, Leonidasa i owych 300, którzy w wojnie przeciw Persom polegli. — Do broni woła nas ojczyzna! — 1821

Alexander Jprylanty, Xze Państwo.

DODATEK
DO N^{RO} 31.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 18 KWIECZNIA 1821 ROKU WE SRODE.

Z Wiednia d. 10 Kwietnia.

Dostrzegac: Austriacki zawiera z gazety Florenckiej pod d. 29 z. m. następujący list Króla Neapolitańskiego do jego Syna Xcia Kalabrii:

Z Florencyi d. 19 Marca 1821.

Nayukochańszy Synu! Odebrałem przez Generałę Fardella Twój list pod d. 13 b. m. Wyczytałem z niego z największą boleścią, co mi o teraźniejszym położeniu nayukochańszych moich poddanych doniosłeś. Zdaiesz się przypisywać mi cierpienia, których Królestwo moje z powodu wojny doznało. Wszakże starałem się wszystkimi sposobami usunąć te kłębki, i w tym celu pisałem do Ciebie list z Laybach pod d. 28 Stycznia, lecz niestety nie stosowano się do niego. Woyska nasze pomimo wydanej w d. 25 Lutego przezemnie odezwę naypierwsze i to w neutralnym kraju rozpoczęły kroki nieprzyjacielskie. Woyska wysokich moich Sprzymierzyńców przychodziły jako przyjaciele; oświadczyli to Monarchowie; ja dałem wyrażnie moim ich zamiary poznać. Komuż teraz przypisane być powinny owe

kłębki? któż stał się ich winnym? Sprzymierzeni Monarchowie i ja wszystko uczyniliśmy dla wystawienia moim ludom nie-szczęścia, które ich oczekiwano. Okazaliśmy, jak go uniknąć można, i daliśmy poznać, że dobro i korzyść mojego Królestwa wymagają, aby wszystkie zasady niem nowości natychmiast ustały. Lecz z największem moim żmartwieniem widziałem, że nie usłuchano głosu wysokiego Kongresu i oycowskiego serca mego; ślepa zaciętość przeniosła nieużyteczny i zgubny odpor nad to wszystko, co do ratowania i prawdziwej korzyści kraju podaniem zostało. — Usłuchajcież choć raz przedie szczerego głosu kochającego was oycę! Takim zawsze okazałem się i takim zawsze znajdą mnie nayukochańsi moi poddani. Przypomnijcie sobie moje napomnienia i moje życzenia. List mój z Laybach i moja odezwa zawierają to wszystko, co wam za skazówkę służyć może i powinno, czego interes Królestwa, życzenia wszystkich dobrze myślących i moje własne wymagają. Przekonany jestem, nayukochańszy Synu, że z swej

strony przyłożysz się do dopięcia tego wszystkiego, czego sam, jeżeli Ci jest dobro oyczyzny drogim, gorliwie życzyć musisz.

(pod.) *Ferdynand.*

Daley umiecił tenże Dostrzegacz z Neapolu następujące doniesienia:

Miasto Avelino, gdzie nspierwey wybuchnął rękosz, oświadczyło w adresie od kilku tysięcy mieszkańców podpisanym N. Królowi swoją podległość, wierność i przychylność. Podobnyż adres przysłało Xciu Kalabrii. — W teyże prowincyi tak zwany święty Szwadron został przez chłopów rozproszony. — Przed wniściem woyska Austriackiego do Neapolu granadyierowie od gwardyi Królewskiej zełżonemi tak dalece byli od zaciekłych rewolucyonistów, iż przymuszeni byli dać do nich ognia, z których kilkunastu zabitych lub rannych zostało, a reszta uciekła. — Liczba woyska Austriackiego, które do miasta Neapolu weszło, wynosi 30,000 ludzi. Wniście tego oznaczone było znakami powszechny radości; mieszkańcy ciskoili się kupami dla przypatrzenia się postawie walecznych tych wojowników. — Wielu naczelników rewolucyi wsiadło w rozmaich miejscach na okręty. Twierdzą, iż liczba wydanych przez dwa dni przed wkroczeniem Austriaków do Neapolu paszportów do 2000 wynosi.

Gazeta Laybachska donosi: że d. 3 b.m. w tamteyszym katedralnym Kościele odprawione zostało przez Biskupa tamteyszego uroczyste nabożeństwo na podziękowanie B gu za wsparcie oręża Austriackiego, który w tak krotkim czasie przywrócił spokoyność w Królestwie obu Sycylii. Na tem nabożeństwie znajdowali

się NN. Cesarstwo nasi oboje, Cesarz Alexander i Arcyżna Klementyna z swolami Dworami, obecni Ministrowie i wszystkie tamteysze władze. W wieczor tego dnia było miasto dobrowolnie oświecone. D. 5 znajdowali się NN. Cesarstwo z Cesarzem Alexandrem i Arcyksiężną Klementyną na operze Włoskiej *Cenerentola*, których publiczność oznakami radości przyjęła. D. 6 przybył tam Królowiec Neapolitański Xże Leopold Salerno i wysiadł do mieszkania, które wysoki tego oyciec dawniey zajmował.

Z Madrytu d. 20 Marca.

Wcoray obchndzone tu były imieniny Królowey i oraz rocznice zaprowadzenia konstytucyi. U Dworu była wielka uroczystość. Król przyjmował powiaszowania od zagranicznych postów, Stanów i władz krajowych, a w wieczór było miasto oświecone.

Król zaczena stosownie do ustawy z d. 25 Paźdz. 1820 urządzić zachowane klasztory. W samem Madrycia z 75 pozostanie ich tylko 15.

Cale posiedzenie Stanów d. 75 zajęło postępowanie bytego W. Inkwizytora Biskupa Taragony, który w r. 1814 protestował się przeciw konstytucyi, a teraz usznie niechce inney Inad sobą władzy jak Stolicę S. Został przeto na wyprowadzenie z kraju i pozbawienie wszystkich dochodów skazany. — Na posiedzeniu d. 16 uchwalono, iż kobiety znajdując się niepowinny na publicznych posiedzeniach Stanów, co bardzo się nie podoba Damom, ponieważ chcą znajdować się na nich, muszą się po mężku ubierać. — Na posiedzeniu d. 17 wniesiona została p-

chwala przeciw wiozeczgom, ktorzych do 80,000 w Hiszpanii licza.

Owsa	— —	200	— 220.
Grochu	— —	300	— 380.

Dnia 16 i 17 Kwietnia 1821.

Cena zbozi róznezo gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Przenicy	19 15	19 —	18 —	17 —
— Zyta	13 —	12 15	12 —	11 —
— Jęczmienia	8 15	8 —	7 15	7 —
— Owsa	7 —	6 15	6 —	5 15
— Jagiel	30 —	29 —	28 —	26 —
— Grochu	9 15	9 —	8 15	8 —
— Rospaku	16 15	16 —	15 —	13 —

W Galańsku dnia 6 Kwietnia.

Łaszt 30 Koccy wynoszący.

Przenicy	od Złp.	480	do 760.
Zyta	— —	300	— 360.
Jęczmienia	— —	230	— 240.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 16 Kwietnia.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant	Złp. 19	gr. 22
— detto Cesarski	—	19 — 18
Fryd. Pruskie	—	34 — —
Luidor	—	37 — —
zoto frankowy	—	32 — 15
Srebrny Wiedeński za 100	—	234 — —
Złoty ryński Szeinami	—	1 — 20

TEATR NARODOWY.

W przyszły Poniedziałek, to jest: d. 23 Kwietnia r. b., dana będzie po raz pierwszy Melodrama w 3 aktach, z francuzkiego P. Duperche, pod tytułem: *Machomet Czarownik Perski.*

DONIESIENIA

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Podaje do wiadomości, iż z mocy Uchwały Senatu Rządzącego z dnia 6 b. m. N. 1192, w Biórze Wydziału w dniu 28 b. m. od godziny 10 rana odbędzie się licytacyia publiczna dzierżawy dochodu z Młynów Skarbowych przy Krakowie w Przedmieściu Piasek stojących od ceny pierwszego wywołania Złp. 18,000 rocznego czynszu na lat trzy to jest od dnia 1go Czerwca r. b. do końca Maja 1824. O innych warunkach Konkurenci każdego czasu w Wydziale wiadomość udzieloną mieć mogą. — W Krakowie dnia 11 Kwietnia 1821 r.

X. Bystrzonowski.

Gadomski, S. W.

Trybunał I. Instancyi Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż Kamienica pod L. 534 przy ulicy Floryjańskiej stojąca, do nieobecnego Augustyna Podlewskiego należąca, stosownie do prawa na Zgromadzeniu Reprezentantów w dniu 15 Grudnia 1818 zapadłego, w myśl Reskryptu Senatu Rządzącego z dnia 23 Lipca 1819 ad Nrum 2287 r. b. przez publiczną licytacyią w dniu 10 Maja r. b. sprzedaną zostanie, warunki licytacyi są następujące:

1) Chęć licytowania mający, winni są tytułem Vadii przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część szacunku przez w sztuca biegłych w ilości Złp. 5338 ustanowionego to jest kwotę Złp. 533 gr. 24 złożyć.

2) Nabywca ma połowę summy wylicytowanej w dniu 10 po odbytey licytacyi złożyć do składu Sądowego, a druga połowa dla zabezpieczenia summy wierzchołkowych, i innych fundacyonalnych, jakie na tym Domu znajdują się, przy Domu pozostanie; z tym jednak zastrzeżeniem: iż gdyby żadne tego rodzaju długi nieznajdowały się, lub połowy summy z licytacyi pochodzący niedochodziły, na ten czas w pierwszym przypadku tę drugą połowę, w drugim zaś pozostaia od takowych długów do tej zupełności, ilość w lat trzy kupujący do Kassy Sądowej lub komu

zakazano zostanie zapłacić obowiązany będzie, wraz z prowizyją po 5 od sta od dnia obięcia w posiadaniej Dachu rzeczonoego przypadajęcą.

3) Nabywca obowiązany jest stosownie do uchwały Seymowej ddie 15 Grudnia 1818 Kupioną przez siebie nieruchomość w przeciągu roku jednego wyreparować.

4) Niedopełniający powyższych warunków utracą Vadium i nowa licytacyja na koszt jego przedsięwziętą zostanie; opisy powyższej nieruchomości z licytacyjnem oszacowaniem znajdują się w Kancellaryi Pisarza Trybunału. — W Krakowie, dnia 15go Marca 1821 roku.

*Mgkolski.
Skarżński, Sekr.*

Mac'ey Knotz ma honor donieść Prześwietney Publiczności, iż od d. 16 Kwiecia r. b. w Winnym jego handlu w Krakowie w ulicy S. Jana pod znakiem Króla Węgierskiego dostać można dobrego czerwonego Budzkiego wina (Ofner) kwarta po Złp. 1 gr. 6, a dobrego gatunku białego Wina Nessmühler zwanego kwarta po Złp. 1 gr. 18. Tamże oprócz innych rozmaitych gatunków Win, znajduje się także dobre pielnokowe, czyli gorzkie Wino, i z wszystkiemi poleca się Prześw. Publiczności.

U Starożabonnego Józefa Goldberg, mieszkającego na Kaźmierzu przy Krakowie w Kamienicy Luxenburga pod Nr. 103 znajduje się na składzie na Kłeparzu u P. Popławskiego pod Nr. 17 do sprzedania świeża Koniozyna Styryjska do siewu.

Z strony C. Kr. Administracyi Gór i Salin Wielickich do powszechney wiadomości się podaje, iż Fabryka Kopalni Siarczanych w Śwoszowicach po bliskości Podgórz na dniu 18. Czerwca 1821 roku w Wieliczce przez urządzoną Kommissyją przedarzy więcey ofiarującemu sprzedana zostanie. — Pretium czyli cena pierwszego wywołania wynosi 12,000 Złr. konw. mon. a vadium, które zaraz przed Aktem licytacyjnym złożone ma być czyni 1200 Złr. konw. mon. czyli 3000 Zł. Ryńsk. Wied: walucie.

Kond. wie przedarzy tej Kopalni każdego czasu w wyż rzezoney C. K. Administracyi Gór i Salin w Wieliczce, albo i w Prefekturze Kopalni Siarczanych w Śwoszowicach widzieć można.

W Kamienicy pod L. 463, na ulicy S. Jańskiej, jest do sprzedania Koniozyna świeża w najlepszym gatunku; o czem u Gospodarza tamcznego kamienicznego Adama Sławińskiego każdego czasu względem ceny dowiedzieć się można.

W Szlęzku Austriackim w Miasteczku Bilsko są do sprzedania około 12,000 sztuk drzewek Topoli Włoskiej "Populus dilata L.", różnego wrostu i różney ceny iak następuje:

1.	Drzewka	3 sążnie	Wiedeńskiej	miary	wysokości	sztuka	15	graycarów.
2.	ditto	2 1/2	—	—	—	12	—	—
3.	ditto	2	—	—	—	10	—	—
4.	ditto	1 1/2	—	—	—	8	—	—
5.	ditto	1	—	—	—	6	—	—

Niemniej jest na sprzedarz także Wierzba Babilońska "Salix Babilonia L." podług różnego wrostu i wielkości od 10 graycarów do 1 ryńskiego wszystko w monecie konwencyonalney. Zakupujący atoli drzewek sztuk 1000 zyska Rabattu 15 od 100.

Handel pod Firmą Wentzel i Synowie w Krakowie przyymuie Kommissa do prowadzenia tychże drzewin pod warunkiem najsłuszniey umiarkowanym.